

Беседа владике Наум на Свете Козму и Дамјана 2017. године у истоименој катакомби у Бору

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Благодат Светога Духа, браћо и сестре, окупила нас је данас у овој светој обитељи да се Богу помолимо, да Богу принесемо бескрвну жртву, да прославимо заштитнике ове свете обитељи, свете мученике и бесребренике Козму и Дамјана, дивне угоднике Божије који су животом својим и смрћу својом прославили Бога. Данас у Цркви на земљи прослављамо њихов спомен, молимо се светим мученицима, али данас и на небу овим светим мученицима поклањају се светитељи Божији. Уствари, прослављају и величају Господа Исуса Христа који је људима у телу дао такву силу, такву власт, такву моћ да победе бестелеснога врага.

Ко су били мученици и бесребреници Козма и Дамјан? То су били љубитељи Христа Бога нашег, људи, боље рећи анђели у телу, небески људи који су живели у 3. веку. Родили су се у Риму, од побожних, благочестивих родитеља. Од њих примили свету веру хришћанску и од малена живели богоугодно – Богу се молили, Богу службу вршили. А по смрти родитеља сво своје имање предали у руке сиромасима, боље рећи Господу Христу преко сиромаша. Угодивши Богу у посту, у молитви, у сваком добром делу, у вршењу заповести Господњих задобише од Господа велики дар исцељивања болести и код људи и код стоке. Полагали су руке своје на људе и говорили овако: *"Ми не можемо ништа учинити својом силом. Исцељује вас сила Господа и Бога и Спаса нашега Христа, али под условом да имате несумњиву веру."* И када су људи исповедали Господа Исуса Христа, када су показали веру онда су добијали и исцељење од свих душевних и телесних болести. За исцељења они нису тражили ништа од људи сем вере у Господа Исуса Христа. Видевши оваква чудеса многи су поверовали у Господа Исуса Христа. И читав онај крај у околини Рима, где су они живели, обратио се Господу Христу.

Видевши да је многе људске душе изгубио, да су му се измакле из канџи, ђаво је киптио мржњом, завишћу, злбом на ове угоднике Христове. И шта је намислио? Нахушка неке злбне људе који их оклеветаше код цара, римскога цара Карина који је владао у оно време, да они ето, не служе отачким боговима, него да служе некоме Христу и да људе одвајају од богова. Када су дошли пред цара, цар покуша да их наговори да принесу жртву идолима. Међутим, они не само да нису пристали, него су чак цара и сами наговарали да прими веру хришћанску: „Окани се царе својих идола, својих лажних богова који не постоје и принеси жртву истинитом Богу Господу Исусу Христу“. Цар не послуша њихове речи. Они се тајно помолише Богу и учинише једно велико чудо на очиглед свих присутних - цару се у тренутку лице окрену према плећима. Видевши овакво чудо многи повероваше у Господа Исуса Христа, а и сам цар видевши овакво чудо поверова у Господа Исуса Христа и замоли их да га исцеле. А они рекоше: „Царе, ако верујеш, и ти ћеш добити исцељење“. И цар истога тренутка исповеди Господа Исуса Христа као Бога и Спаситеља и доби исцељење. За овакво чудо безсребреника он их отпусти с миром у своје место, у своје село у околини Рима.

Али злбни ђаво ни даље није мировао. Шта је намислио даље? Нахушка учитеља њиховог, који их је раније учио лекарској вештини, да им учини зло, да им прекине живот. И једнога дана под изговором да беру лековите траве у шуми, одведе их у шуму. , Најпре их одвоји, а онда појединачно уби камењем. Тако су они задобили венац мучеништва, браћо и сестре, и тако су ушли у радост Господа свога. Данас они ликују на Небу са светитељима Божијим и прослављају Господа Исуса Христа. Они се моле за све оне који с љубављу прослављају њихов спомен. И данас, сваком од хришћана који са вером притиче њиховим моштима, молећи за помоћ, они пружају своју помоћ. Заиста, многобројна су исцељења од светих молитава мученика. Ево, њихове мошти су и овде у овој малој катакомби, њихове мошти су и у манастиру Сопоћани и манастиру Зочишту. Ко није чуо за њихова многобројна исцељења

и у Зочишту и у Сопоћанима. Заиста, многа су записана, а многа и нису и позната су само Господу Исусу Христу.

Због чега им је, браћо и сестре, Господ дао тај велики дар исцељивања? Због вере, смирења и љубави према Господу, браћо и сестре. Да би човек примио тај дар, велики дар, мора да има велику веру и велико смирење. Они су знали – шта? Да су нико и ништа. Знали су да су глина која у себи нема ничег доброг, да све што имају, од Господа имају. Да све што чине, силом Христовом чине. Дакле, смирили се у прах и пепео и Господ преко њих многа чудеса учини и дан данас чини.

Да би задобили такав дар, морали су, браћо и сестре, да узрасту своју веру. Како се вера узраста у души? Постом, молитвом, вршењем заповести Господњих, милостињом, добрим делима. Гле, они све своје имање раздали сиромасима. Шта су тиме показали? Да богатство овога света сматрају за прах и пепео. Дакле, срце њихово ни за шта земаљско није било везано. Само за Господа Исуса Христа. Због тога им Господ и даде тако велики дар.

Вера, браћо и сестре, је бесцен благо које нам Бог даје када се молимо за веру и када веру своју потврђујемо делима. Добра дела, молитва и пост, вршење заповести Господњих полако узрастају веру у души. И она, која је била најпре као семе горушчино у души људској, после труда буде као велико дрво које Богу плодове приноси и на то дрво птице небеске слећу. А те птице јесу свете врлине, браћо и сестре. Дакле, да би вера ојачала у души, морамо се често Богу молити, да све постове држимо, да у цркву редовно идемо, да вршимо свако добро дело, да држимо заповести Господње, да претрпимо све што Господ допусти од искушења.

Шта су искушења за веру нашу? Оно што је ветар за слабашно дрво, то су искушења за нашу душу. Као што ветар јача корен дрвета тако искушења јачају нашу душу. Ко их претрпи са смирењем у њему вера јача, Господ му даје такву благодат, даје му јаку веру и свако друго добро. Господ кроз искушења куша нашу веру, да види да ли Га волимо.

Ево, и у ово наше време Господ је допустио једно велико искушење – свејерес екуменизма. Да види колико су му Срби верни и ко ће Господу да служи. Дакле, то је огањ који је Господ пустио са неба у Цркви Својој да види шта је слама, а шта злато. Онај који је за било шта на земљи везан - за људску славу, за манастирске зидове, за чинове, ко жели да га људи хвале, да га не вређају, називају га секташем, расколником, он поклекне и издаје своју веру, своје претке и каже: „Папа је свети отац, а католици су нам браћа“, као што кажу водећи архијереји у Београдској патријаршији. А онај ко воли Господа он отворено исповеда своју веру. Срцем се верује за правду, а устима се исповеда за спасење. Дакле, верује срцем и устима исповеда да је наша вера, једина права вера, да је папство јерес, да је екуменизам свејерес, да су паписти и остали западни секташи јеретици и отпадници од Бога и да са Црквом Божјом, светом Православном, немају ничег заједничког. То је злато Христово. Такви људи, ако претрпе искушења до краја, само ће Господ њихову веру још више ојачати и учинити да још више заблиста, као што злато јаче блиста после већег огња. Ето, због тога ово искушење. Благо оном ко га претрпи како треба, богоугодно.

Нека би нам Господ молитвама светих бесребреника Козме и Дамјана подарио чврсту веру, сјајну као злато, да до краја издржимо, да не поклекнемо пред увредама – секташи, расколници, пред прогоном, „одузимања“ чинова наших, цркава наших, манастира наших и свега другог што имамо. Њиховим молитвама да нас Господ помилује, подари удео у Царству Небеском, да са њима и свима светима славимо Тројединог Бога Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу Једносуштну и Нераздељиву кроз све векове и сву вечност. Амин.

Нека је срећна слава, оче Лазаре, вама и вашим парохијанима, да вас Господ молитвама светих бесребреника Козме и Дамјана учврсти у сваком добру, да вам подари слогу, мир, љубав, заједништво и свако друго Јеванђелско добро, да до краја издржите, да не поклекнете пред нападима ђаволским. Која су - ви то добро знате.

И још, браћо и сестре, обичај је у нашим катакомбама, са игуманима, са настојатељима, са старешинама да домаћини буду и неки од вас. Ове године домаћини славе у овој катакомби су Добрица Чакаревић и Радмила Гроздановић из Неготина. А за идућу годину се пријавио Јоксим Барбутић из Слатине.

Браћо и сестре, желим на крају само да пренесем поздраве и благослове нашег епископа и духовног оца – Епископа Артемија. Све вас срдечно поздравља, шаље свој благослов, честита празник, па ће ако Бог да наредних година и он са нама бити. Ове године није могао. Ми се надамо да ће идуће године бити са нама, у бољим условима, у већој катакомби. Амин. Боже дај. Срећан празник. Бог вас благословио.